

לב יצחק חיים

פורים

בספר יבואר ענין הבלבול והערבוב שיש בימנו בין צדיקים אמיתיים לאלו המתחזים ולמעשה הם שלוחי הבעל דבר, מיהו הברוך מרדכי ולחילופין מיהו הארור המן, עפ"י מה דאיתא בוהר הקדוש ובמדרשי חז"ל ובספרי תלמודי הבעל שם טוב הק' ז"ע שטרם ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מן הערב רב, ויהיה ערוב גדול שסמ"ך מ"ם עשה הסידים לאלפים ולרבבות, ויהיה ניסיון גדול מאוד לדעת האמת לאמיתו מי הוא באמת הרב או הצדיק שהוא המן האמיתי ויש לומר עליו ארור המן, ולחילופין מיהו באמת הצדיק הקדוש האמיתי שהוא באמת ברוך מרדכי ויש לומר עליו ברוך מרדכי היהודי.
עוד יבואר בו סוד נפלא ונורא בביאור ארור המן וברוך מרדכי היהודי, ברוך מרדכי בגימטריא 502 כמנזן בשר ארור המן גם כן בגימטריא 502 כמנזן בשר ה' אופנים בביאור עניניו ארור המן וברוך מרדכי.

חלק ב **אור הזוהר 358 * כסלו תשע"ד**

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

מפעל הזוהר העולמי

כשיעור הנרצה נעשה אח וריע של השטן דמעשיהם דמי לגמרי, ומהאי טעמא שט"ן בגימטריא ל"ו שוח"ט, כי השוחט השווה עצמו לו, (ושוחט להשטן, שהוא השוחט שלו, והשטן הוא מלאך המות) ובמה, דאמרו חז"ל (ב"ב פ"א), טכסיסו של השטן יורד ומסית, ועולה ומקטרג, ונטל נשמה, וכן הוא בשוחט קל וריק, קודם מסית העם לחטוא באכילת בשר פיגולו, ואחר כך מקטרג, פירוש שאחר כך כשכבר נתפס בעונו אז מקטרג, מקבץ קרוביו ידידיו ורעיו לעשות מחלוקת עם הקמים נגדו, ואחר כך נוטל נשמה, פירוש, כשכבר עלה בידו להשתיק כל מפריעיו ועושה מלאכתו הרמיה בלי מפריע, נוטל נשמת הקהל ומורידם לשאול תחתית רח"ל.

השם חלף שקוראין לסכין השחיטה - כי עלולה להחליף השוחט וגם האוכלים משחיטתו שימירו דתם רח"ל - ומחליף אכסניותו של אליהו הנביא זכור לטוב עם להבדיל מלאך המות

ומצאתי בספר חלקת חיים אות ש' ערך "שחיטה" כי השם חל"ף שקוראין לסכין השחיטה לדעתו נקרא כן על כי עלולה להחליף השוחט וגם האוכלים משחיטתו שימירו דתם רח"ל כמבואר בתבואת שור ובשו"ת דברי חיים (צאנו) יור"ד ח"א סי' ז' - ועוד שמחליף אכסניותו של אליהו הנביא זכור לטוב עם להבדיל מלאך המות, כמבואר באמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה') דכשהשוחט כשר אז השחיטה טוב ואליהו בעיר, אבל כשמאכיל חס ושלום נבילות וטריפות גורם שיהיה מלאך המות בעיר, ועוד שמחליף נשמת האדם ממאמין בשם ותורתו, לאפיקורסת כמבואר בדגל מחנה אפרים פרשת עקב בשם הרמב"ם, ועוד כי מחליף טי"ת תחת דלי"ת פירוש שגורסין "כי השוח"ט יעור עיני חכמים" עכ"ל.

מלחמה לד' בעמלק

אני בטוח שזה מה שגוזרים גזרות נגד השחיטה, בזמננו זהו רק בגלל זה שלא בדקו טוב את

ידוע המעשה הנורא שאירע בתקופתנו לפני כארבעים שנה בסלאוואקיי בישוב סמוך לווישניץ, שהקצב דשם הי' מוכר לאחד מחשובי בעלי הבתים ולבסוף נחלה במחלה מסוכנת ואז קרא לפני גסיסתו את הדיין של הקהלה והודה לפניו שהרבה שנים מכר בשר טריפה לישראל ואמר שזה בשר כשר. ואח"כ מת. וכשהחברה קדישא התחילו לחפור הקבר נתמלא הקבר עכברים. ורצו להבריח את העכברים ולא יכלו בשום אופן. וחפרו קבר אחר וגם זה נתמלא עכברים. וזרקו לתוך הקבר קש ועצים ועשו שריפה גדולה ושמעו קולות בכי' ומרוב פחד ברחו משם החבריא קדישא ואח"כ שוב נתמלא הקבר עכברים ובאו לפני הרב ושאלו אותו מה לעשות והשיב שישכיבו את המת כך בקבר ושמו את המת בתוך הקבר מתוך בכיות על החרפה של המת ותכף שהשיכו אותו בתוך הקבר התנפלו עליו העכברים ואכלוהו כולו רח"ל. המעשה הזאת נתפרסמה בכל הסביבה ורבים עשו תשובה. (שמעתי גם כן המעשה הזאת מהרב קעמפלער מוכר ספרים בווייליאמסבורג שהיה נוכח שם בשעת הלוי' וראה כל הנ"ל).

צער גלגול - למאכילי טריפות

בספר הגלגולים של האר"י ז"ל (דפוק פראנקפורט דף ל"ט ע"א ד"ה והמדבר) כתוב שזה המאכיל טריפות ליהודים מגולגל בעלי העצים, וכשהרוח נושבת ומכה עליה זהו צער גדול, וסופו של העונש שהעלה נופל על הרצפה, והצער הוא בדיוק כמו המות, זה יכול לחזור על עצמו 100 פעם ויותר, כל זה לפי כמה שנים שהוא האכיל טריפות (ועיין בנפש ישעי' ע' רי"ג, ובספרי שו"ת זבחו וזחי צדק).

והרב הזה מן הערב רב שייך להשט"ן והוא שליח השט"ן ל"ו שוח"ט בגימטריא שט"ן
בספר דרכי השחיטה ביאור על הכתוב וזבחת כאשר צויתך, כי שוחט דלית ביה יראת שמים

השוחטים, כמו שצריך. (טיול בפרדס" מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

צער גלגול - למאכילי טריפות

בספר הגלגולים של האר"י ז"ל (דפוס פראנקפורט דף ל"ט ע"א ד"ה והמדבר) כתוב שזה המאכיל טריפות ליהודים מגולגל בעלי העצים, וכשהרוח נושבת ומכה עליה זהו צער גדול, וסופו של העונש שהעלה נופל על הרצפה, והצער הוא בדיוק כמו המות, זה יכול לחזור על עצמו 100 פעם ויותר, כל זה לפי כמה שנים שהוא האכיל טריפות (ועיין בנפש ישעי' ע' ר"ג, ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק).

לא שוחט, ולא סוחר - ואף על פי כן מאכיל נבילות וטריפות

בספר דעת תורה (סי' א' אות י"ב) הוא מצטט בשמו של השערי תשובה לרבינו יונה, שאם הרב המכשיר לא נזהר על השוחט כפי שצריך לשמור ולהזהר, הוא נחשב כמו מאכיל טריפות לישראל ח"ו עיי"ש, (ועי"ע שו"ת חת"ס יו"ד סי' י"ג ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק באורך גדול).

שוחט כשר אליהו הנביא בעיר - שוחט לא כשר מלאך המות בעיר רח"ל וזוהי הסיבה לאסונות המזרבות יום יום

בספר אמרי צדיקים דברי הגאונים עמוד ה': היכן שהשוחט הוא חרד אז השחיטה טובה, ואליהו הנביא אז נמצא בעיר, אבל אם ח"ו השוחט מאכיל נבלות וטרפות אז הוא גורם שמלאך המות יסתובב בעיר, עכ"ל.

מהספרים לעיל אנו רואים שכל הצרות שאנו סובלים הן בגלל השוחטים המאכילים נבלות וטרפות רח"ל. (ועי"ע שבת לג: אוהה"ק שמיני יא, מג. אזהרת מהרצ"א, מקדש מלך, זבחי שלמים, דרכ"ת סי' ס' אות ה').

עוד מצאתי דבר פלא בס' דברי יצחק פ' אמור בד"ה בזאת יבא באמצע הדברים וז"ל: ועל פי זה יתבארו היטב דדרי חז"ל שאמרו כי ביום הכיפורים לית רשות לשטן לאסטוני דלא מצינו יום אחר שתיאסר מן התורה לאכול רק ביום הכיפורים והוא הכח הגדול להשתיק כחו של שטן שכל גבורתו לקטרג על בני קל חי במה שנכנס לתוך מעיהם וכיון שכל העם מתעניין שוב אין לו מה לקטרג, ובזה תבינו טעם האומר בסוף יומא שעיצומו של יום הכיפורים מכפר בלי תשובה, והוא לכאורה פלא במקום שהכל יודעין כי אין כפרה בלי תשובה, אבל הדברים מובנים מטעם שאף האיננו שב כדבעי מכל מקום על כל פנים מתענה וזה כשלעצמו זכות אדיר לזכות בשבילו בדינא, עכ"ל.

ל"ו שוה"ט בגימטרי' שט"ן

עוד שם על הכתוב וזבחת כאשר צויתך, כי שוחט דלית ביה יראת שמים כשיעור הנרצה נעשה אח וריע של השטן דמעשיהם דמי לגמרי ומהאי טעמא שט"ן בגימטרי' ל"ו שוח"ט, כי השוחט השווה עצמו לו, (ושוחט להשטן) ובמה, דאמרו חז"ל (ב"ב פ"א), טכסיסו של השטן יורד ומסית, ועולה ומקטרג, ורד ונוטל

נשמה, וכן הוא בשוחט קל וריק, קודם מסית העם לחטוא באכילת בשר פיגולו, ואחר כך מקטרג, פירוש שאחר כך כשכבר נתפס בעונו אז מקטרג מקבץ קרוביו ידידיו ורעיו לעשות מחלוקת עם הקמים נגדו, ואחר כך נוטל נשמה, פירוש כשכבר עלה בידו להשתיק כל מפריעיו ועושה מלאכתו הרמיה בלי מפריע נוטל נשמת הקהל ומורידם לשאול תחתית רח"ל.

השם חל"ף שקוראין לסכין השחיטה - כי עלולה להחליף השוחט וגם האוכלים משחיטתו שימירו דתם רח"ל - ומחליף אכסניותו של אליהו הנביא זכור לטוב עם להבדיל מלאך המות

ומצאתי בספר חלקת חיים אות ש' ערך "שחיטה" כי השם חל"ף שקוראין לסכין השחיטה לדעתו נקרא כן על כי עלולה להחליף השוחט וגם האוכלים משחיטתו שימירו דתם רח"ל כמבואר בתבואת שור ובשו"ת דברי חיים (צאנז) יו"ד ח"א סי' ז' - ועוד שמחליף אכסניותו של אליהו הנביא זכור לטוב עם להבדיל מלאך המות, כמבואר באמרי צדיקים, דברי גאונים עמוד ה' דכשהשוחט כשר אז השחיטה טוב ואליהו בעיר, אבל כשמאכיל חס ושלום נבילות וטריפות גורם שיהיה מלאך המות בעיר, ועוד שמחליף נשמת האדם ממאמין בשם ותורתו, לאפיקורסת כמבואר בדגל מחנה אפרים פרשת עקב בשם הרמב"ם, ועוד כי מחליף טי"ת תחת דלי"ת פירוש שגורסין "כי השוח"ט יעור עיני חכמים" עכ"ל.

ובספר אור שמח בספרו משך החכמה כתב שבדייטשלאנד התחיל ההשכלה והביא ראיות שממש יתחילו הפרעניות בכל יוראפ, והדברי חיים אמר על דייטשלאנד, שכל זה בא בגלל שלא דקדקו על השוחטים שלהם והיו שוחטים קלים, ובגלל זה יצאו מדהדת ג' וחצי מיליאן יהודים, (עי' שו"ת ד"ח יו"ד סימן ז').

בהקדמה לספר פינת יקרת דף ז' כ' דבאם השוחט מקלקל בשחיטתו אז מחליש ומחריב ג' עמודי העולם תורה, עבודה, וגמ"ח.

תורה, דעושה תורת ד' פלסתר ע"י שמזלזל ומקיל בדיניה, וגם גורם קטיגוריא בין ת"ח.

עבודה, על פי מה שאמרו חז"ל (סוף חגיגה) בזמן שבית המקדש הי' קיים קרבנו של אדם מכפר, עכשיו שלחנו של אדם מכפר, ואם כן אם שלחנו מלא קיא צואה במרק פיגולים בטלה גם עבודה.

גמילות חסדים, כי הכנסת אורחים הוא עיקרן של מדת החסד וכדברי חז"ל בתענית אצל אבא חלקיהו דמקרבא הנייתא, ואם מכבד אורחו בנבילות וטריפות תקנתו קלקלתו. ועוד כי על הרוב נעשין מחלוקת ושנאת חנם ולשון הרע ועוד, שהוא היפוכו של חסד.

ואם תרצה אחי לדעת עד היכן גדלה כח הכשלון בענין השחיטה אצטט לך מה שכתוב בעל אור החיים זצ"ל אשר גאונותו צדקתו ופרישותו מי ימלל וכפי עדותו של בעל שם טוב הקדוש היה חלק רוח האצילות של דוד המלך עליו השלום, דברים שאין לנו השגה בהם.

בספר פרי תואר בסימן ח"י אות ל"א וזה לשונו: ולדידי חזי לי דכל בן אדם המזלזל קצת במצוה אחת ממצוות התורה קים לי בגוי' דלא רמי נפשי' למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ד', בין והתבונן חומר הענין שהמזלזל במצוה אחת בלבד כבר א"א לו לבדוק הסכין כדבעי.

ודבר חידוש נמצא במגיד משנה הלכות שחיטה (פ"א ה' כ"ו בשם הראב"ד) דמהאי טעמא הצריכו חז"ל ראיית הסכין לחכם לפני שחיטה מה שלא מצינו במצוות אחרות כציצית ותפילין, ותמצית דבריו דבדיקת הסכין צריכה פניית המחשבה היטב בעת הבדיקה להרגיש בפגימה ואין כמוהו (של החכם) מי שיוכל להזהר בדבר, ע"כ.

מלך זקן וכסיל - משתתף בסיטונות

בספר תולדות יעקב יוסף פרשת נשא ד"ה והעולה הוא מספר בשמו של חכם שבזמנינו היצ"ה"ר הפך להיות חכם והוא אינו צריך לדבר ולהחדיר לתוך רשות כל יחיד, אלא הוא תופס יחיד שרבים נכשלים דרכו, הוא מעמיד באותו עיר שוחט השייך לסטרא אחרא, מאכיל לצבור טריפות רח"ל עיי"ש באריכות.

אופן ו: אפשר לפרש, דהנה כל עבודתו של מרדכי הצדיק היה להזהיר שלא יכנס בפניהם דברים אסורים, כמו שכתבנו לעיל, כי אם חס ושלום אסתר היתה אוכלת מאכלות אסורות אז היתה חס ושלום אבודה לגמרי ולא היה יכול להיות הנס של פורים, כי על ידי מאכלות אסורות נכנסים לשערי אפיקורסות כמו שכתוב בספר אור שמח בספרו משך החכמה שבמדינת דייטשלאנד (גרמניה) התחיל ההשכלה, והביא ראיות שממש יתחילו הפרעניות בכל יוראפ, ועיין שו"ת ד"ח יו"ד סימן ז'.

לכן אנו חייבים להכניס הרבה כוחות, לשרש את הפרצה של מאכלות אסורות, ורק לאחר מכן לקוות לעזרתו של הקב"ה, ועל ידי זה אנו מקוים שנוכל לפעול ולעשות הרבה בענינים הקשורים ליהדות. אל תשכחו! שהגזירה הזו אצל המן להרוג את כל היהודים היה רק בענין אכילת טריפות (מגילה י"ב, ועיין לעיל מה שהבאנו מהב"ח אורח חיים סימן תר"ע).

ודבר נפלא אנו רואים בספר המפורסם אמרי ש"י שכתב: חז"ל (חולין קל"ט:) שואלים המן מן התורה מניין? היכן מרומז בכל התורה הענין של המן? ועל כך השיבו שהוא מרומז בפסוק "המני' העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת". ואם כן מה השייכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של המן?

התשובה: רואים לפעמים איך שיהודי מאבד את צלם האלוקות שלו, הוא נהיה מושחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאין אוכלים כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאוכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"המן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתך לבלתי אכל ממנו", ע"כ.

רואים מכך שלאכול אוכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה ביותר, ולכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות (מגילה י"ב), כנ"ל.

ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר. ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות ניצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", כי אף אוכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם.

ולכן כתבנו לעיל בביאור ארור המן וברוך מרדכי היהודי שברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר ארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר וצריך ביאור מה רצה להשמיענו בזה, ואפשר לומר בדרך פשט דהנה, אם אנו רוצים לדעת על הרב או הרבי הצדיק אם הוא מהקדושה או מהערב רב אנו צריכים לראות אם אוכל בשר או לאו, וזה דבר קל מאוד, ששואלים את הרבנית איזה בשר הוא כשר, ותיכף תשמע מה שהיא אוכלת בבית, ואז יודעים ברגע אחד איפו הוא שייך, דהיינו אם הוא אוכל בשר בהמה יודעים תיכף כי הוא מסטרא אחרא, ותברח מפניו. ואם אתה רואה שמדקדק על כשרות הבשר אז תדע שהוא שייך לקדושה לכל הפחות כמו יהודי פשוט שיש לו רק טיפת יראת שמים. וכדי להבין קצת את ענין הכשרות נביא לדוגמה קטנה מה שכתוב בתורה הקדושה פרשת שמות (כ"ב): ואנשי קודש תהיון לי, ופירוש רש"י: אם אתם קדושים ופרושים מנבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי, הפשט הוא כך: הקב"ה אומר כשהיהודים יהיו קדושים, הם לא יאכלו נבילות וטריפות, ואז הם יהיו שלי, וכשהם יאכלו נבילות וטריפות הם לא יהיו שלי, ועל הפסוק "לכלב תשליכון אותו" אומר רש"י: שהכלב נכבד ממנו, הכוונה שמי שאוכל טריפות הוא יותר גרוע מכלב.

צריכים להבין: למה אצל אף לא תעשה, אצל שום עבירה, אינו אומר הקב"ה שאם תעשה את העבירה לא תהיה שלי, ולמה בטריפות אומר הקב"ה שאם אתם אוכלים טריפות אינכם שלי? הכוונה היא שאם אוכלים טריפות אין נחשבים עוד ליהודי.

ואפשר לפרש בהקדם דברי התוספות ששואל (חולין ה.) איך הגמרא אומרת שהקב"ה שומר את הצדיקים שחלילה לא יכשלו בדבר עבירה כשאינם יודעים על כך? הלא אנו מוצאים בגמרא (מכות ה. ושבת י"ב) איך ששני תנאים צדיקים עשו עבירה כשלא ידעו, ותוספות אומרים שאם הם לא יאכלו מאכלות אסורות אז בודאי שלא יכשלו בעוון מסוג כזה (טריפות) שאין יודעים עליהם כלל, אבל לא מעבירות מסוג אחר. ועוד צריך להבין מדוע העוון של האוכל שאינו כשר חמור בהרבה מכל ה"לא תעשה" האחרים.

ואפשר לבאר דהנה הרמ"א כותב (ביורה דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית (גויה) על פי ההלכה

תמות (ב, י) המן העץ (ג, יא).

(ה) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות

האמיתי כנ"ל בדברי רש"י ז"ל. ובזכות אכילת בשר כשר נזכה להנצל מכל צרה ח"ו ובמהרה נזכה לגאולה שלימה אמן.

אופן ז': אפשר לפרש, דהנה כל עבודתו של מרדכי הצדיק היה שהיה יושב בשער המלך וגם לפני סעודת אחשוורוש הזהיר את העם לבל יטמאו בסעודתו ולפיכך נקרא יהודי כנ"ל במגילה י"ב, הרי אנו רואים שלקבל את השם יהודי לא זכה מרדכי רק על ידי שמחה לכבוד שמים להזהיר את העם שלא יכנס בפיהם דברים אסורים.

הנה יש לנו עוד סימן טוב לדעת אם הרב הרבה הדומה למלאך ה' צבקות ואז יבקשו תורה מפיהו או אם הוא מתוך שאר חברי הרע-בנים מהערב רב וצריכים לברוח ממנו כמו הבורח מן הארי. וזה מה הרמז כי ארור המן וברוך מרדכי אינו יכולים לראות ההבדל כי כולם הולכים עם בגדים יפים ולבינים כמו שבתי צבי ותלמידו נתן העזתי, כי לקנות בגדים אפשר לכל אחד בעד כמה מאות דולר והוא כבר רבי, על אף שלא טעם טעם יראת שמים, וכל עבודתו הוא רק להתודע ולהגלות כי הוא רבי על כל הארץ, ועל כן יש לנו הסימן המודד חום של יראת שמים על ידי שאנו רואים שאינו מוחה על ענין כשרות הבשר שמרומז בברוך מרדכי 502 ומתנהג כמו המן, אז הוא כבר מהסטרא אחרא, וכל שכן וכל שכן אם הוא נותן הכשר על בשר הטריפות בוודאי שהוא כמו שבתי צבי ימח שמו וזכרו שהאכיל חלב רק לעשרה מישראל, והוא מאכיל חלב נבילה וטריפה לאלפים ורבבות מאחינו בני ישראל, ועל כן אומר רש"י ז"ל על הפסוק ואבדיל אתכם מן העמים, אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו וחביריו, הרי אנו רואים שהרב הזה שייך לנבוכדנצר וחביריו וצריך תיכף לפרוש ממנו כמו שאמרה התורה הקדושה "והבדלתם בין הטמא ובין והטהור" והפסוק הזה ה' נר לישראל בכל מושבותם.

ובזכות הטהרה והכשרות יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו במטאטא, ונזכה לישב בשלום ובשלוחה איש תחת גפנו ותאנתו בכדכוד וגומרתא, ונזכה במהרה בימינו שתשכלל היכלא קדישא ותבני קרתא קדישתא אמן.

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן (בראשית ג, א) - **נחש בגימטריא משיח - 358.**

העבירה הראשונה היתה מאכלות אסורות: וזה ענין המיתה שנגזרה לעולם הוא כתוצאה מאכילת דבר האיסור של עץ הדעת, כמו שכתובי "כי ביום אכלך ממנו מות תמות וגו'", ועל ידי זה נקנסה מיתה על האדם על כל הדורות.

ידוע שכאשר יבוא משיח יבטל יצר הרע. והרמז בזה שהגימטריא של "נחש" 358 וכן של

כשר (לתת "חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשתות מ"חלב אם" של גוי, כי חלב של גויה מטמא את הלב, ומחזיר בילד טבעים רעים. והרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות ק"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד והם מאבדים את המדות היהודיות של ביישנים ורחמנים.

עוד כותב שם הרמ"א שגם אשה יהודיה הנותנת "חלב אם" אסור לה לאכול מאכלות אסורות, אומרים המפרשים (ש"ך וט"ו) הפשט שאפילו כשהאשה בסכנה ח"ו שהיא חייבת לאכול איסור בגלל פיקוח נפש בכל זאת אסור לה אז להניק את הילד, כי כשהאשה אוכלת מאכלות אסורות זה מזיק לילד.

עוד כותב שם הרמ"א שלמרות שאנו פוסקים (באו"ח סי' שמ"ג) כשהילד אוכל מעצמו איסור שהוא רק איסור דרבנן, והאבא עושה את עצמו שאינו רואה, אין הבית דין חייב לנזוף באב, זה רק "להלכה", אך באיסורים אחרים כמו בענין חילול שבת ומאכלות אסורות חייב הבית דין למחות באב, ובית הדין חייב בכח למנוע מהילד לאכול את המאכלות האסורות, וזאת למרות שמדובר באיסור דרבנן בלבד, כי מאכלות אסורות יזיק לילד בעתיד - כך כותב הפרי חדש שם - כי מאכלות אסורות גורם שהוא יהיה עם טבע רע, והסוף יהיה שהוא ייצא לתרבות רעה (חס ושלום).

עוד כותב שם הפרי חדש, שלדאבוננו מאחר ואיננו יכולים להיות נזהרים בענינים אלו, זו הסיבה מדוע רוב הילדים יורדים מן הדרך ועוזבים את הדת (ר"ל), ורוב הילדים הופכים להיות בעלי עזות פנים של הדור, ואין להם יראת שמים בלבם, ואפילו כשאומרים להם מוסר, הם אינם יכולים לקבל זאת וכו', ומי לנו גדול יותר מ"אחר" (אחד מן התנאים, הרבי של התנא האלוקי רבי מאיר, שבסוף ימיו יצא לתרבות רעה) שהסיבה לירידתו מדרך הישר היה כי כשאמו היתה מעוברת היא עברה פעם אחת ליד בית עבודה זרה, והיא התאוה בטעם וריח של העבודה זרה, והריח הזה התפשט בכל גופה, וזה אשר גרם לאחר שירד מדרך הישר, לכן חייבים להיות זהירים מה שנותנים לילדים הקטנים לאכול עכ"ל הפר"ח (ועיין גם כן במחזיק ברכה להחיד"א שם אות י"ד וז"ב אות נ"א).

עתה ניתן להבין מדוע אצל העבירות האחרות אין הקב"ה אומר שאם תעשו את העבירה ההיא לא תהיו שלי, ואילו רק בטריפות אומרת התורה שאם תעשו את העבירה לא תהיו שלי, כי כשאוכלים טריפות הלב מתטמא, ואז הגוף וכל האברים הופכים להיות טריפה, ואז הוא כבר אינו מסוגל לעשות שום דבר טוב, שום מצוה, ומושך אותו רק לכיון העבירות.

ועכשיו אם הרב הוא לבד אוכל בשר ומתיר גם כן לאחרים או אינו מוחה באחרים הוא אינו בכלל יהודי ואינו שייך להקדוש ברוך הוא כנ"ל בדברי רש"י אינכם שלי, ואם רש"י הקדוש אומר אינכם שלי בוודאי שהרב הזה שייך להסטרא אחרא והוא לא רק בבחינת ארור המן רק הוא ה"המן

איתא בגמרא (חולין קל"ט:): **המן מן התורה מנין שנאמר המן העץ. אפשר לפרש בהקדם מה שכתוב בספר דרוש לציון (דרוש י"א דף מ"ב ט"ב ד"ה הנה) שביאר שחטא אדם הראשון היה בכפירה ברבונו של עולם, כי ניסת והודח מנחש לאמור והייתם כאלקים, ומשם הודחו כל הברואים לכפרו ביחידו של עולם, עיין שם.**

ובזה אפשר לומר, על ידי "המן העץ" – שאכל נעשה מין ואפיקורס - וזה ביאור הכתוב המין העץ, כמבואר בחתם סופר שרוב אפיקורסות בא על ידי מאכלות אסורות.

עוד אפשר לפרש המן העץ, כתב על זה, טעמו של העין רביעי- רמז לד' גליות, ע' בגימטרי' 70 כמנין סוד, כאן רמזה לנו התורה הקדושה שכל הד' גליות היתה רק על שעבר על "המן העץ" שאכל מאכל האיסור.

"משיח" - 358. נחש בגימטריא משיח - 358. ואפשר לפרש, דהנה כמו הנחש שנפל מאיגרא רמה לבירא עמיקתא שיושב בבורות והוא מלא נחשים ועקרבים, כמו כן האוכל מאכל איסור יורד לבירא עמיקתא, כי האיסור הראשון הי' מאכל איסור שהנחש הסית לאדם וחווה, וזה היה הנסיון הראשון, וזה יהיה הנסיון האחרון, וזהו הרמז נחש בגימטריא משיח, שעל ידי שנזהר ממאכלות אסורות שהנחש השיא לחוה לאכול וכו', ועל ידי זה נגזרה המיתה לעולם, ועל ידי שנשמור עצמינו ממאכלות אסורות נזכה לביאת בן ינון'.

העבירה הראשונה והעבירה האחרונה היא מאכלות אסורות שממנו נגזרה מיתה לעולם

ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות (ב, יז) המן העץ (ג, יא).

נבנה בימינו והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצאו כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע וכו', ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות וכו' עכ"ל.

(ז) בספר ברית מטה משה על הגדה של פסח, התאונן מרירות על רוע המצב וחורבן השוחטים, והא לך קצת מהעתקת לשונו: הברש עדיין בין שנינו שאכלנו נבילות וטרפיות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה וכו', דבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא

לימוד הזוהר בכל זמן ועת

מפעל הזוהר העולמי
 כבר ראג עבורך ללימוד
 הזוהר בכל זמן ועת,
 לכל מועד ומועד,
 וכבר יצאו לאור:
**זוהר לראש השנה, יום
 הכפורים, סוכות, חנוכה
 ופורים ופסח**

